

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 7), תשל"ב-1972 *

1. בסעיף 117 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968¹ (להלן - החוק העיקרי), בסעיף קטן (א), בהגדרת "מבוטח" המלים "לרבות דורש עבודה כאמור בסעיף 120 (א) (3)" - יימחקר.
2. בסעיף 120 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), פסקה (3) - בטלה.
3. בסעיף 121 לחוק העיקרי, סעיף קטן (ב) - בטל, וסעיף קטן (ג) יסומן (ב).
4. אחרי סעיף 127 לחוק העיקרי יבוא:
- תיקון סעיף 117
תיקון סעיף 120
תיקון סעיף 121
הוספת פרק 1*

„פרק ו' 1: ביטוח אבטלה

סימן א': מבוטחים

127.א. כפרק זה -

הגדרות

„עולה“ - מי שטרם עברה שנה מיום כניסתו לישראל, ונתקיימה בו אחת מאלה:

(1) בידו אשרת עולה או תעודת עולה לפי חוק השבות, תש"י-1950²;

(2) הוא זכאי לתעודה כאמור ובידו אחד מאלה:

(א) אשרה או רשיון לישיבת קבע לפי חוק הכניסה לישראל, תש"ב-1952³;

(ב) אשרה או רשיון לישיבת ארעי מכוח חוק הכניסה לישראל, תש"ב-1952, ונתמלאו בו התנאים שקבע לכך השר בתקנות לאחר התייעצות בשר לקליטת העליה (בסימן זה - תושב ארעי);

„מבוטח“ -

(1) תושב ישראל או תושב ארעי שמלאו לו שמונה עשרה שנה ועוד לא מלאו לו, בגבר - ששים וחמש שנים, ובאשה - ששים שנה, והוא עובד הזכאי לשכר שמעבידו חייב בתשלום דמי-ביטוח בעדו;

(2) חייל ששירת שירות סדיר על פי חוק שירות בטחון, תש"ט-1959 [נוסח משולב]⁴, מיום שחרורו מהשירות ולמשך שנה מאותו יום (להלן - חייל);

* נתקבל בכנסת ביום ח' בניסן תשל"ב (23 במרס 1972); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 928, תשל"א, עמ' 147.

1 ס"ח תשכ"ח, עמ' 108; תשכ"ט, עמ' 76, עמ' 206; תשל"י, עמ' 58, עמ' 130, עמ' 134; תשל"א, עמ' 128.

2 ס"ח תשי"ט, עמ' 306.

3 ס"ח תשי"ז, עמ' 119.

4 ס"ח תשי"ט, עמ' 354.

"לשכת עבודה" ושירות התעסוקה" – כמשמעותם בחוק שירות התעסוקה,
תשי"ט–1959:5;

"דמי אבטלה" – גמלה המשתלמת למבוטח לפי פרק זה.

2127.ב. (א) השר רשאי בתקנות, לאחר התייעצות בשר האוצר, להרחיב
את חוג המבוטחים לענין פרק זה בתנאים שקבע, ורשאי הוא, לאחר
התייעצות בשר לקליטת העליה, לקבוע סוגים נוספים של בני אדם שדינם
יהיה כדין עולים.

תקנה

(ב) לענין הגדרת "עולה" רשאי השר, לאחר התייעצות בשר
לקליטת העליה, להתקין תקנות בדבר קביעת המועד שייחשב כיום הכניסה
לישראל ובדבר חישוב השנה מהיום האמור.

סימן ב': תנאי הזכאות

2127.א. (א) דמי אבטלה ישולמו למובטל שהשלים את תקופת האכשרה
כמוגדר בסעיף 2127 ומלאו לו עשרים שנה (בפרק זה – זכאי).

מי זכאי לדמי
אבטלה

(ב) השר רשאי, בהתייעצות בשר הכסחון, לקבוע בתקנות סוגי
חיילים הזכאים לדמי-אבטלה לפני שמלאו להם עשרים שנה.

(ג) מובטל שהשלים את תקופת האכשרה כאמור – יראו אותו כזכאי
לענין פרק זה אף אם לא מלאו לו עשרים שנה ובלבד שמלאו לו שמונה
עשרה שנה והוא המפרנס היחיד של משפחתו, או יש לו ילד כמשמעותו
בפרק ב' ועיקר פרנסתו של הילד עליו – הכל לפי תנאים שנקבעו
בתקנות; לענין סעיף זה, "משפחה" – בן זוג, הורה, אח או אחות.

(ד) השר רשאי לקבוע בתקנות נסיבות מיוחדות שלפיהן יראו כמי
שמלאו לו שמונה עשרה שנה וטרם מלאו לו עשרים שנה זכאי לענין פרק
זה ובלבד שהשלים את תקופת האכשרה כאמור.

2127.ד. (א) לענין סימן זה, תקופת האכשרה לגבי תקופת אבטלה פלונית
היא אחת מאלה:

תקופת אכשרה
מהי

(1) 180 ימים שבעדם שולמו דמי ביטוח אבטלה, תוך 360
הימים בתכוף לראשון לחודש שבו התחילה תקופת האבטלה
(להלן – התאריך הקובע); היה שכרו של הזכאי מחושב על
בסיס יומי (להלן בפרק זה – שכיר יום), דיו ששולמו דמי
ביטוח אבטלה בעד 150 ימי עבודה תוך 360 הימים האמורים;
היה הזכאי עולה, דיו ששולמו דמי-ביטוח אבטלה בעד 100 ימי
עבודה תוך 360 ימים האמורים, אולם השר, לאחר התייעצות
בשר לקליטת העליה, רשאי לקבוע בתקנות, לגבי עולה
המועסק בסוג עבודה פלוני, מספר אחר של ימי עבודה כתקופת
אכשרה ובלבד שמספר זה לא יעלה על 150;

(2) 270 ימים שבעדם שולמו דמי ביטוח אבטלה, תוך 540
הימים שקדמו לתאריך הקובע; היה הזכאי שכיר יום, דיו

ששולמו דמי ביטוח אבטלה בעד 225 ימי עבודה תוך 540 הימים האמורים.

(ב) השר יקבע בתקנות הוראות בדבר חישוב תקופת האכשרה לגבי מי שבתקופת של 360 או 540 הימים האמורים בפסקאות (1) ו-(2) של סעיף קטן (א) היה בחלק הזמן שכיר יום ובחלק הזמן – עובד שאינו שכיר יום.

(ג) בתקופת האכשרה של מובטל ייכללו, אף ללא תשלום דמי-ביטוח –

(1) ימי אבל במשפחה שמטעמי דת או נהג לא עבד בהם (להלן – ימי אבל);

(2) ימי שירות סדיר או שירות מילואים בצבא-הגנה לישראל.

(ד) אין נפקא מינה אם תקופת האכשרה היתה רצופה אם לאו.

(ה) לא תידרש תקופת אכשרה לגבי זכאי שהוא חייל.

(ו) השלים מבוטח את תקופת האכשרה בנדרש בסעיף קטן (א), לא תידרש ממנו תקופת אכשרה במשך שנים עשר החדשים שלאחר התאריך הקובע שלגביו השלים את תקופת האכשרה.

1127. לא מושלמה תקופת האכשרה מחמת אחת או יותר מהעילות המנויות בפסקאות (1) עד (4) (להלן – הימים החסרים), ימנו את 360 או 540 הימים כאמור בסעיף 1127 בלי למנות בהם את הימים החסרים שאינם עולים על המספר הקובע לצד כל עילה:

(1) הכשרה, השתלמות או הסבה מקצועית (לכל אלה ייקרא להלן – הכשרה מקצועית) לפי הפניה משירות התעסוקה או ממי שאישר לכך שירות התעסוקה – 360 יום;

(2) מחלה או תאונה – 180 יום;

(3) היעדרות מעבודה לפי סעיפים 6 ו-7 לחוק עבודת נשים, תשי"ד-1954 – לפי מספר ימי ההיעדרות;

(4) היעדרות אחרת של עובד מעבודתו מסיבות שאינן תלויות ברצונו – 30 יום.

1127. (א) רואים אדם כמובטל אם הוא רשום בלשכת העבודה כמחוסר עבודה לפי תבאים שקבע השר בתקנות, והוא מוכן ומסוגל לעבודה במקצועו או בכל עבודה אחרת המתאימה לו (לשני אלה ייקרא להלן – עבודה מתאימה), ולשכת העבודה לא הציעה לו עבודה כאמור.

(ב) השר רשאי לקבוע בתקנות דרכי מתן אישורים על היות אדם מובטל ועל מספר ימי אבטלתו.

(ג) מובטל שחלה בתקופת האבטלה או שנכללו בה ימי אבל, יראו אותו כמובטל בימי האבל או במשך שלושים ימי המחלה תוך שנה, ובלבד

שמוסד רפואי כמשמעותו בסעיף 45 (א) אישר את מחלתו; ואולם לא ייחשב אדם כמובטל לפי סעיף קטן זה בשני הימים הראשונים בכל פעם שחלה אלא אם היו לו לפחות שנים עשר ימי מחלה רצופים; לענין זה, "מחלה" — אף תאונה במשמע.

1127. (א) לענין סעיף 1127 רואים עבודה מוצעת כעבודה מתאימה לאדם פלוני אם נתמלאו בה כל אלה:

עבודה מתאימה

(1) העבודה היא מסוג העבודה העיקרית שבה עבד תוך שלוש השנים שקדמו בתכוף לתאריך הקובע, או עבודה אחרת התואמת את הכשרתו המקצועית, רמת השכלתו, מצב בריאותו וכשרו הגופני;

(2) השכר בעבודה המוצעת שווה לפחות לדמי האבטלה שהיו מגיעים לו אילו היה זכאי להם;

(3) העבודה המוצעת אינה מחייבת שינוי במקום מגוריו.

(ב) לענין סעיף 1127 רואים הכשרה מקצועית כעבודה מתאימה לאדם פלוני אם היא תואמת את רמת השפלתו, מצב בריאותו וכשרו הגופני, ואם אינה מחייבת שינוי במקום מגוריו.

(ג) השר רשאי לקבוע בתקנות באילו נסיבות ותנאים ייחשבו עבודה או הכשרה מקצועית כמחייבות שינוי במקום המגורים.

1127. (א) מי שהפסיק את עבודתו מרצונו, בלי שהיתה הצדקה לכך, לא יהיה זכאי לדמי אבטלה בעד שלושים הימים הראשונים מהתאריך הקובע; השר רשאי לקבוע בתקנות מה ייחשב כהצדקה לענין סעיף קטן זה.

ימיים לזכאות

(ב) מי שלשכת העבודה הציעה לו עבודה מתאימה והוא סירב לקבלה, למעט סירוב כאמור בסעיף 37 (ג) לחוק יישוב סכסוכי עבודה, תשי"ז-1957, לא יהיה זכאי לדמי אבטלה בעד שלושים הימים הראשונים מיום הסירוב, בכל פעם שסירב כאמור.

סימן ג': דמי אבטלה

1127. (א) ראלה סוגי המובטלים לענין חישוב דמי-אבטלה כאמור בסעיף 1127: סוג א':

סוגי מובטלים

(1) מובטל שבן זוגו אינו עובד ולא עובד עצמאי ואף אינו זכאי לדמי אבטלה;

(2) מובטל שאין לו בן זוג ויש לו ילד כמשמעותו בסעיף 5 או ילד המשרת שירות סדיר על-פי חוק שירות בטחון, תשי"ט-1959 (גוסס משולב);

סוג ב':

כל מובטל אחר.

חישוב דמי אבטלה 1127. דמי האבטלה ליום יחושבו באחוזים מהשכר היומי הממוצע, כפי שנקבע בלוח ט-10 או בצירופיהם, לפי הענין.

7 ט"ח תשי"ז, עמ' 38; תשל"ב, צמ" 70.

127יא. מובטל שיש לו ילד כמשמעותו בסעיף 117 (א) יקבל בעד כל אחד משני ילדיו הראשונים תוספת בסכום השווה לקצבת ילדי עובדים לפי פרק ו' ובלבד שכן זוגו אינו מקבל את הקצבה האמורה.

תוספת לילדיב

127יב. (א) היו שני בני הזוג זכאים לדמי אבטלה, לא יעלו דמי האבטלה של שניהם יחד במשך תקופה של חודש אחד על סכום השווה ל-150% של השכר החדשי הממוצע במשך בחודשים אפריל עד ספטמבר של השנה שקדמה לתאריך הקובע.

בני זוג מובטלים

(ב) לענין סעיף זה, "השכר הממוצע כמשק" – כפי שחושב על-ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, לפי מדד השכר והתעסוקה לכלל השכירים כמשק על סמך דוחות המעבידים.

127יג. (א) השכר היומי הממוצע לגבי מובטל שאינו חייל יחושב לפי ההכנסה שממנה מגיעים דמי ביטוח אבטלה בתקופה המשמשת לגבי המובטל כתקופת אכשרה.

השכר היומי
הממוצע

(ב) השכר היומי הממוצע לגבי חייל יחושב לפי השכר שממנו מגיעים דמי ביטוח אבטלה בתקופת השנה שקדמה לתאריך הקובע; ואולם אם עבד החייל תוך השנה האמורה פחות מחודש ימים, יחושב השכר היומי הממוצע לפי מתצית השכר הממוצע כמשק.

(ג) מקום שלפי הוראות סעיף זה קיימות אפשרויות שונות של חישוב השכר היומי הממוצע, ייעשה החישוב לפי הנוח ביותר למובטל.

(ד) בשום מקרה לא יעלה השכר היומי הממוצע על החלק ה-25 מהכנסת המקסימום הקבועה בלוח י"א.

(ה) השר יקבע תקנות דרכי חישוב השכר היומי הממוצע כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב).

127יד. (א) לא ישולמו דמי אבטלה למובטל בחודש פלוני אם קיבל דמי אבטלה בעד מספר ימים באותו חודש ובאחד עשר החודשים שקדמו בתכוף לאותו חודש, כלהלן:

הסופה מקסימלית
לדמי אבטלה

(1) 175 – אם מלאו לו ארבעים חמש שנים או שישנם

שלושה חלויים בו כמשמעותם בסעיף 17;

(2) 138 – בכל מקרה אחר.

(ב) השר רשאי, לאחר התייעצות בשר האוצר, להורות בחקנות על הארכת התקופות הנקובות בפסקאות (1) ו-(2) לסעיף קטן (א) בעתות של אבטלה ממושכת או כללית בכל שטח המדינה או באזור מסויים.

127טו. חמשת ימי האבטלה הראשונים מכל תקופה של 120 ימים רצופים המתחילים בתאריך הקובע, יחשבו כימי אמתנה ולא ישולמו בעדם דמי אבטלה.

ימי אמתנה

127טז. זכאי שנשלח להכשרה מקצועית, ישולמו לו בעד כל תקופת ההכשרה המקצועית דמי אבטלה בסכום השווה להפרש בין התשלומים

דמי אבטלה
בתקופת הכשרה
מקצועית

הניתנים לו בהכשרה המקצועית לבין מלוא דמי האבטלה שהיה זכאי להם אילו היה מובטל; שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות תנאים לתשלום דמי אבטלה לפי סעיף זה.

סימן ד': שונות

127יז. מדמי האבטלה ינכה המוסד במקור מס הכנסה לפי האמור בסעיפים 164 ו-243 לפקודת מס הכנסה והתקנות לפיה.

127יח. (א) קטין שמלאו לו חמש עשרה שנה ועוד לא מלאו לו שמונה עשרה שנה המשתתף בפרנסת הוריו או אחיו ואין בידי לשכת העבודה לספק לו עבודה, על-פי כללים שנקבעו בתקנות, יהיה זכאי להענקת אבטלה; שיעור ההשתתפות בפרנסה כאמור, שיעור הענקת האבטלה והתנאים לקבלתה ייקבעו בתקנות.

(ב) הענקת אבטלה לא תינתן אלא כתנאי שהקטין משתתף בתקופת האבטלה – וכל עוד הוא משתתף – בהכשרה מקצועית, בסידורי תעסוקה, או בפעילות אחרת ששר העבודה הכיר בהם והם הוצעו לו בדרך שנקבעה בתקנות, וזולת אם אינו יכול להשתתף בהם מנסיבות שנקבעו כאמור.

127יט. (א) בהתייעצות עם ועדת ביטוח אבטלה כאמור בסעיף 204א יממן המוסד פעולות למניעת אבטלה הנוגעות בידי המדינה או באישורה בתחום הכשרה מקצועית, כיוע לניידות גיאוגרפית של עובדים ושיקום תעסוקתי לעובדים, ובלבד שסך ההוצאה השנתית לפעולות אלו לא יעלה על 5% מאומדן הגביה השנתית של דמי ביטוח אבטלה.

(ב) השר, בהתייעצות בשר האוצר, יהיה רשאי להגדיל את השרי עור הנקוב בסעיף קטן (א) עד ל-10% מאומדן הגביה השנתית של דמי ביטוח אבטלה.

127כ. תקנות על פי סעיפים 127א (2) (ב), 127ב (א) ו-127 (ב) ר"ד), 127ד (א) (1) ר"ב), 127ו (א), 127ז (ג), 127ח (א), 127טז, 127יח (א) ו-127יט (א) ר"ב) יהיו באישור ועדת העבודה של הכנסת.

5. בסעיף 142 לחוק העיקרי, בפסקה (2), בסופה יבוא "ושל דמי אבטלה". חיקן סעיף 142

6. בסעיף 143 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ד) יבוא: חיקן סעיף 143

"(ה) לא יהיה אדם זכאי לדמי אבטלה בעד התקופה שבה הוא זכאי לאחד מאלה:

- (1) דמי פגיעה המשתלמים לפי פרק ג';
- (2) דמי לידה המשתלמים לפי פרק ד';
- (3) תגמולים המשתלמים לפי חוק שירות מילואים (תגמולים), תשי"ט-1959 (נוסח משולב) 9;

8 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.
9 ס"ח תשי"ט, עמ' 306.

- (4) דמי חופשה המשתלמים לפי חוק חופשה שנתית, תשי"א-1951¹⁰, או לפי הסכם קיבוצי או חוזה עבודה;
- (5) כל תשלום אחר שהשר קבע בצנן כתשלום הבא כפיצוי על הפסד שכר ולפי התנאים שבצו.

7. אחרי סעיף 143 לחוק העיקרי יבוא:

143א. (א) הזכאי לדמי אבטלה ובעד אותו זמן יש לו הכנסה מקצבה עקב פרישתו מהעבודה – לא יעלו דמי האבטלה המשתלמים לו לפי פרק ו' 1 בעד כל יום של אבטלה על השיעור השווה להפרש בין שכרו היומי הממוצע לפי סעיף 127 לבין ההכנסה האמורה.

"ציבוריים מדמי אבטלה"

(ב) הזכאי לדמי אבטלה ובעד אותו זמן יש לו הכנסה מעבודה או מעיסוק במשלה – תגובה הכנסה זו מדמי האבטלה המשתלמים לפי פרק ו' 1.

(ג) השר יקבע בחקנות דרכי חישוב ההכנסה היומית כאמור בסעיף קטן (א).

8. בסעיף 136 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), הגדרת "מבוטח ביטוח אבטלה" – תימחק.

9. בסעיף 157 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (17), במקום "מבוטח ביטוח אבטלה" יבוא "מבוטח לפי פרק ו' שהוא עובד".

10. בסעיף 167 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) מבוטח שקיבל דמי אבטלה לחודש מלא לפי פרק ו' 1, ישלם דמי-ביטוח כאילו היתה הכנסתו המינימום הקבוע בפרט (3) שבלוח י"א."

11. במקום הכותרת לסימן ב' לפרק ו' לחוק העיקרי יבוא:

"סימן ב' : המועצה, המינהלה והועדה לביטוח אבטלה"

12. אחרי סעיף 204 לחוק העיקרי יבוא:

204א. (א) השר ימנה ועדה ציבורית מיוחדת לביטוח אבטלה (להלן – הועדה לביטוח אבטלה) השר או מי שהשר מינה לכך ישמש יושב-ראש הועדה; השר ימנה את חברי הועדה מתוך נציגי ארגוני העובדים והמעבידים כאמור בסעיף קטן (ב), עובדי משרד העבודה ומשרד האוצר ונציגי שירות התעסוקה; נציגי ארגוני העובדים והמעבידים יהיו, במספר שווה, שני שלישים ממספר חברי הועדה.

"הועדה לביטוח אבטלה"

(ב) נציגי העובדים והמעבידים בוועדה לביטוח אבטלה יתמנו לפי המלצת ארגוני העובדים וארגוני המעבידים שהם לדעת השר יציגים ונוגעים בדבר.

(ג) תקופת כהונתה של הועדה לביטוח אבטלה היא ארבע שנים.

10. ס"ח תשי"א, עמ' 234.

(ד) הוועדה לביטוח אבטלה מוסמכת -

- (1) לייעץ לשר בהתוויית המדיניות של ביטוח אבטלה;
- (2) לייעץ לשר בהתקנת תקנות הנוגעות לביטוח אבטלה;
- (3) לאשר את תקציב ענף ביטוח האבטלה, לרבות תקציב הפעולות האמורות בסעיף 127יט;
- (4) לפקח על פעולות ביטוח האבטלה;
- (5) למלא כל תפקיד אחר לפי פרק ו' שיטיל עליה השר.

(ה) סמכויות הוועדה לביטוח אבטלה בכל העניינים האמורים בסעיף קטן (ד) אינן נהונות בידי מועצת המוסד, אולם אם במסגרת פרק ו' הטיל השר על הוועדה לביטוח אבטלה תפקיד הנוגע גם לענפי ביטוח אחרים, היא דינה בכל הנוגע לאותו תפקיד כדיון כל ועדה שמונתה לפי סעיף 203.

13. במקום סעיף 205 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 205

"נהל"

205. המועצה, ועדותיה והרעדה לביטוח אבטלה יקבעו את סדרי דיוניהן ועבודתן, במידה שלא נקבעו בחקנות.

14. בסעיף 207 לחוק העיקרי, במקום "או של ועדה מועדות המועצה" יבוא "של ועדה מועדות המועצה או של הוועדה לביטוח אבטלה".

תיקון סעיף 207

15. אחרי סעיף 215 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיפים
215 א ו- 215 ב

215א. הענקת אבטלה לפי סעיף 127יח תשולם מחשבון מיוחד על פי הקצבה מיוחדת של ענף ביטוח אבטלה, שייקבע בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת.

"חשבון מיוחד
לתשלום הענקת
אבטלה"

215ב. (א) המוסד ישפה את שירות התעסוקה על כל הוצאה במסגרת תפקידיה לפי פרק ו'.

"שיפוי הוצאה
שירות התעסוקה"

(ב) כל הוצאה כאמור תיזקף על חשבון ענף ביטוח אבטלה.

(ג) סכומי ההוצאה ודרכי השיפוי ייקבעו בהסכם שיערך בין המוסד לבין שירות התעסוקה.

16. אחרי סעיף 217 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיף 217 א

217א. גרעון שנוצר בענף ביטוח אבטלה יכוסה מאוצר המדינה.

17. בסעיף 220 לחוק העיקרי -

תיקון סעיף 220

- (1) אחרי "על פי המלצת המועצה" יבוא "ובנושא הנוגע לביטוח אבטלה - על פי המלצת הוועדה לביטוח אבטלה";
- (2) במקום "וכן לעריכת מחקרים בתחום הביטוח הסוציאלי" יבוא "לעריכת מחקרים בתחומי הביטוח הסוציאלי והאבטלה וכן לבדיקת נסיוניות של תכניות לשם תכנון הביטוח הסוציאלי".

18. סעיף 231 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), בסופו יבוא:

תיקון סעיף 231

"(8) שירות התעסוקה."

19. אחרי לוח ט' לחוק העיקרי יבוא:

לוח ט - חישוב דמי אבטלה
(סעיף 127)

בלוח זה -

- "השכר הממוצע במשק" - השכר החודשי הממוצע במשק לפי סעיף 127(ב);
- "השכר" - השכר הימי הממוצע לפי סעיף 127;
- "מקסימום" - הכנסת המקסימום הקבועה בלוח י"א;
- "אחוזים" - אחוזים מהשכר שלפיהם או לפי צירופיהם יחושבו דמי אבטלה, הכל לפי סוגי המובטלים.

אחוזים

סוג א'	סוג ב'
80%	70%
50%	50%
45%	35%
40%	30%

1. על חלק השכר שעד למחצית השכר הממוצע
  2. על חלק השכר שמעל למחצית ועד שלוש רבעי השכר הממוצע
  3. על חלק השכר שמעל לשלוש רבעי השכר הממוצע ועד לשכר הממוצע במלואו
  4. על חלק השכר שמעל לשכר הממוצע ועד למקסימום
20. תחילתו של חוק זה ביום כ"ז בטבת תשל"ג (1 בינואר 1973).

תחילה

יוסף אלמוגי
שר העבודה

גולדה מאיר
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

חוק הביטוח הלאומי (תיקון מס' 8), תשל"ב-1972

1. במקום סעיף 188 (א) לחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), תשכ"ח-1968, יבוא:
  - "(א) סכום קצבת המשפחה לפי פרק ה' או סכום קצבת ילדי עובדים לפי פרק ו', אשר ישולם לאדם בזכות ילדו, ינכה מתשלומים לאותו אדם בזכות אותו ילד על פי הסכם קיבוצי או חוזה."
2. (א) תחילתו של סעיף 188 (א), כפי שתוקן בחוק זה, ביום ג' באב תשכ"ח (1 באדר גרסא 1965).
- (ב) לא יידרש אדם להחזיר כל סכום ששולם לו בזכות ילדו ולא היה מגיע לו אילו חוק זה היה בתקפו אותה שעה.

תחילה

יוסף אלמוגי
שר העבודה

גולדה מאיר
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

* בתקבל בכנסת ביום ה' בניסן תשל"ב (23 במרס 1972) הצעת החוק ודברי הסבר שרסמו בה"ח 887, תשל"ב, עמ' 188.
1 ט"ח תשכ"ח, עמ' 108; תשכ"ט, עמ' 78; עמ' 206; תשל"א, עמ' 58; עמ' 130; עמ' 134; תשל"א, עמ' 128; תשל"ב, עמ' 78.